

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

ஸ்ரீமதே நிக₃மாந்தமஹாதே₃ஸிகாய நம:

நம்மாழ்வார் அருளிச்செய்த

திருவிருத்தம்

This document has been prepared by

Sunder Kidāmbi

with the blessings of

ஸ்ரீ ரங்க₃ராமாநுஜ மஹாதே₃ஸிகன்

His Holiness śrīmad āṇḍavan śrīraṅgam

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

ஸ்ரீமதே நிக₃மாந்தமஹாதே₃ஸிகாய நம:

திருவிருத்தம்

தனியன்

கரு விருத்தக் குழி நீத்த பின் காமக் கடுங்குழி வீழ்ந்து *
ஒரு விருத்தம் புக்குழல் உறுவீர் ! உயிரின் பொருள்கட்கு *
ஒரு விருத்தம் புகுதாமல் குருகையர் கோன் உரைத்த *
திருவிருத்தத்தோர் அடி கற்றிரீர் திருநாட்டகத்தே

‡ பொய்ந் நின்ற ஞானமும் *

பொல்லா ஒழுக்கும் அழுக்குடம்பும் *

இந் நின்ற நீர்மை இனி யாம் உறாமை *

உயிர் அளிப்பான் எந் நின்ற யோனியும் ஆய்ப் பிறந்தாய்

இமையோர் தலைவா ! * மெய்ந் நின்று கேட்டருளாய் *

அடியேன் செய்யும் விண்ணப்பமே || 1 ||

செழு நீர்த் தடத்து *

கயல் மிளிர்ந்தால் ஒப்ப *

சே அரிக் கண் அழு நீர் துளும்ப அலமருகின்றன *

வாழி அரோ ! முழு நீர் முகில் வண்ணன் கண்ணன்

விண் நாட்டவர் மூதுவர் ஆம் * தொழு நீர் இணை அடிக்கே *

அன்பு சூட்டிய சூழ் குழற்கே || 2 ||

குழற் கோவலர் *

மடப் பாவையும் மண் மகளும் *

திருவும் நிழல் போல்வனர் கண்டு நிற்குங்கொல் மீளுங்கொல் *

தண்ணைந் துழாய் அழல் போல் அடும் சக்கரத்தண்ணைல்
விண்ணோர் தொழக் கடவும் * தழல் போல் சினத்த *
அப் புள்ளின் பின் போன தனி நெஞ்சமே || 3 ||

தனி நெஞ்சம் முன் அவர் *
புள்ளே கவர்ந்தது *
தண்ணைந் துழாய்க்கினி நெஞ்சம் இங்குக் கவர்வது யாம் இலம் *
நீ நடுவே முனி வஞ்சப் பேய்ச்சி முலை சுவைத்தான்
முடி சூடு துழாய்ப் * பனி நஞ்ச மாருதமே *
எம்மதாவி பனிப்பியல்வே || 4 ||

பனிப்பியல்வாக *
உடைய தண் வாடை *
இக் காலம் இவ்வூர் பனிப்பியல்வெல்லாம் தவிர்ந்தெரி வீசும் *
அந்தண்ணைந் துழாய் பனிப் புயல் சோரும் தடங்கண்ணி
மாமைத் திறத்துக்கொலாம் * பனிப் புயல் வண்ணன் *
செங்கோல் ஒரு நான்று தடாவியதே || 5 ||

தடாவிய அம்பும் *
முரிந்த சிலைகளும் போக விட்டு *
கடாயின கொண்டொல்கும் வல்லி ஈதேனும் *
அசுரர் மங்கக் கடாவிய வேகப் பறவையின் பாகன் மதன
செங்கோல் * நடாவிய கூற்றம் கண்டீர் *
உயிர் காமின்கள் ஞாலத்துள்ளே || 6 ||

ஞாலம் பனிப்பச் செறித்து *
நன்னீர் இட்டுக் கால் சிதைந்து *
நீல வல் ஏறு பொரா நின்ற வானம் இது *
திருமால் கோலம் சுமந்து பிரிந்தார் கொடுமை குழறு *

தண் பூங் காலம் கொலோ அறியேன் *
வினை ஆட்டியேன் காண்கின்றவே || 7 ||

காண்கின்றனகளும் *
கேட்கின்றனகளும் காணில் *
இந் நாள் பாண் குன்ற நாடர் பயில்கின்றன *
இதெல்லாம் அறிந்தோம் மாண் குன்றம் ஏந்தி தண் மா மலை
வேங்கடத்தும்பர் நம்பும் * சேண் குன்றம் சென்று *
பொருள் படைப்பான் கற்ற திண்ணனவே || 8 ||

திண் பூஞ்சுடர் நுதி நேமி அஞ்செல்வர் *
விண் நாடனைய வண் பூ மணி வல்லி *
யாரே பிரிபவர் தாம் *
இவையோ கண் பூங்கமலம் கருஞ்சுடர் ஆடி வெண்
முத்தரும்பி * வண் பூங்குவளை *
மட மான் விழிக்கின்ற மா இதழே || 9 ||

மாயோன் வட திருவேங்கட நாட *
வல்லிக் கொடிகாள் ! நோயோ உரைக்கிலும் *
கேட்கின்றிலீர் உரையீர் *
நுமது வாயோ அதுவன்றி வல் வினையேனும் கிளியும்
மெள்கும் * ஆயோ அடும் தொண்டையோ *
அறையோ இதறிவரிதே || 10 ||

அரியன யாம் இன்று காண்கின்றன *
கண்ணன் விண் அனையாய் ! பெரியன காதம் *
பொருட்கோ பிரிவென *
ஞாலம் எய்தற்குரியன ஒண் முத்தும் பைம் பொன்னும்

ஏந்தி ஓரோ குடங்கைப் * பெரியென கெண்டைக் குலம் *
இவையோ வந்து பேர்கின்றவே || 11 ||

பேர்கின்றது மணி மாமை *
பிறங்கி அள்ளல் பயலை *
ஊர்கின்றது கங்குல் ஊழிகளே *
இதெல்லாம் இனவே ஈர்கின்ற சக்கரத்தெம் பெருமான்
கண்ணன் தண்ணந் துழாய் * சார்கின்ற நன்னெஞ்சினார் *
தந்து போன தனி வளமே || 12 ||

தனி வளர் செங்கோல் நடாவு *
தழல் வாய் அரசவியப் பனி வளர் செங்கோல் *
இருள் வீற்றிருந்தது *
பார் முழுதும் துனி வளர் காதல் துழாயைத் துழாவு
தண் வாடை தடிந்து * இனி வளை காப்பவர் ஆர் *
எனை ஊழிகள் ஈர்வனவே || 13 ||

ஈர்வன வேலும் அஞ்சேலும் *
உயிர் மேல் மிளிர்ந்திவையோ பேர்வனவோ வல்ல *
தெய்வ நல் வேள் கணைப் *
பேர் ஒளியே சோர்வன நீலச் சுடர் விடு மேனி அம்மான் *
விசும்பூர் தேர்வன *
தெய்வம் அன்னீர் கண்ணோ இச்செழுங்கயலே || 14 ||

கயலோ நும கண்கள் என்று *
களிறு வினவி நிற்நீர் *
அயலோர் அறியிலும் ஈதென்ன வார்த்தை *
கடல் கவர்ந்த புயலோடுலாம் கொண்டல் வண்ணன்

புன வேங்கடத்தெம்மொடும் * பயலோ இலீர் *
கொல்லைக் காக்கின்ற நாளும் பல பலவே || 15 ||

பல பல ஊழிகள் ஆயிடும் *
அன்றி ஓர் நாழிகையைப் *
பல பல கூறிட்ட கூறாயிடும் *
கண்ணன் விண் அனையாய் ! பல பல நாள் அன்பர்
கூடிலும் நீங்கிலும் யாம் மெலிதும் * பல பல சூழல் உடைத்து *
அம்ம ! வாழி இப்பாய் இருளே || 16 ||

இருள் விரிந்தால் அன்ன *
மா நீர்த் திரை கொண்டு வாழியரோ இருள்
பிரிந்தார் அன்பர் * தேர் வழி தூரல் *
அரவணை மேல் இருள் விரி நீலக் கரு நாயிறு சுடர்
கால்வது போல் * இருள் விரி சோதிப் *
பெருமான் உறையும் எறி கடலே ! || 17 ||

கடல் கொண்டெழுந்தது வானம் *
அவ்வானத்தை அன்றிச் சென்று *
கடல் கொண்டொழிந்த அதனால் இது *
கண்ணன் மண்ணும் விண்ணும் கடல் கொண்டெழுந்த
அக்காலங்கொலோ ! புயற் காலம் கொலோ ! * கடல் கொண்ட
கண்ணீர் * அருவி செய்யா நிற்கும் காரிகையே || 18 ||

காரிகையார் நிறை காப்பவர் யார் என்று *
கார் கொண்டின்னே மாரி கை ஏறி *
அறையிடும் காலத்தும் *
வாழியரோ சாரிகைப் புள்ளர் அந்தண்ணந்துழாய் இறை

கூய் அருளார் * சேரி கை ஏறும் *
பழியாய் விளைந்ததென் சின் மொழிக்கே || 19 ||

சின் மொழி நோயோ கழி பெருந்தெய்வம் *
இந் நோய் இனதென்றின் மொழி கேட்கும் *
இளந் தெய்வம் அன்றிது *
வேல ! நில் நீ என் மொழி கேண்மின் என் அம்மனைமீர் !
உலகேழும் உண்டான் * சொல் மொழி *
மாலை அந்தண்ணந்துழாய் கொண்டு சூட்டுமினே || 20 ||

சூட்டு நன் மாலைகள் *
தூயன வேந்தி *
விண்ணோர்கள் நன்னீர் ஆட்டி அந்துபம் தராநிற்கவே அங்கு *
ஓர் மாயையினால் ஈட்டிய வெண்ணெய் தொடு
உண்ணப் போந்திமில் ஏற்று வன் கூன் * கோட்டிடை ஆடினை
கூத்து * அடல் ஆயர் தம் கொம்பினுக்கே || 21 ||

கொம்பார் தழை கை சிறு நாண் எறிவிலம் *
வேட்டை கொண்டாட்டம்பார் களிறு *
வினவுவதையர் *
புள் ஊரும் கள்வர் தம் பார் அகத்தென்றும் ஆடாதன
தம்மில் கூடாதன * வம்பார் வினாச் சொல்லவோ *
எம்மை வைத்ததிவ் வான் புனத்தே || 22 ||

புனமோ புனத்தயலே *
வழி போகும் அரு வினையேன் *
மனமோ மகளிர் நும் காவல் சொல்லீர் *
புண்டரீகத்தங்கேழ் வனம் ஓர் அனைய கண்ணான் கண்ணன்

வானாடமரும் * தெய்வத்தினம் ஓர் அனையீர்களாய் *
இவையோ நும் இயல்வுகளே || 23 ||

இயல்வாயின வஞ்ச நோய் கொண்டுலாவும் *
ஓரோ குடங்கைக் கயல் பாய்வன *
பெரு நீர்க் கண்கள் தம்மொடும் *
குன்றம் ஒன்றால் புயல் வாய் இன நிரை காத்த புள் ஊர்தி
கள் ஊரும் துழாய்க் * கொயல் வாய் மலர் மேல் *
மனத்தொடென் ஆங்கொல் எங்கோல் வளைக்கே || 24 ||

எங்கோல் வளை முதலா *
கண்ணன் மண்ணும் விண்ணும் அளிக்கும் *
செங்கோல் வளைவு விளை விக்குமால் *
திறல் சேர் அமரர் தங்கோனுடைய தங்கோன் உம்பர்
எல்லா யவர்க்கும் தங்கோன் * நங்கோன் உகக்கும் துழாய் *
என் செய்யாதினி நானிலத்தே || 25 ||

‡ நானிலம் வாய்க் கொண்டு *
நன்னீர் அற மென்று கோது கொண்ட *
வேனில் அம் செல்வன் சுவைத்துமிழ் பாலை *
கடந்த பொன்னே ! கால் நிலம் தோய்ந்து விண்ணோர்
தொழும் கண்ணன் வெஃகாவுது * அம் பூந் தேன் இளஞ்சோலை
அப்பாலது * எப்பாலைக்கும் சேமத்ததே || 26 ||

சேமம் செங்கோன் அருளே *
செருவாரும் நட்பாகுவர் என்று *
ஏமம் பெற வையம் சொல்லும் மெய்யே *
பண்டெல்லாம் அறை கூய் யாமங்கள் தோறெரி வீசும் நம்

கண்ணன் அந்தண்ணந்துழாய்த் * தாமம் புனைய *
அவ்வாடை ஈதோ வந்து தண்ணென்றதே || 27 ||

தண்ணந்துழாய் வளை கொள்வது யாம் இழப்போம் *
நடுவே வண்ணம் துழாவி *
ஓர் வாடை உலாவும் *
வள் வாய் அலகால் புள் நந்துழாமே பொரு நீர்த் திருவரங்கா !
அருளாய் * எண்ணந் துழாவும் இடத்து *
உளவோ பண்டும் இன்னன்னவே || 28 ||

இன்னன்ன தூதெம்மை *
ஆள் அற்றப் பட்டிரந்தாள் இவள் என்று *
அன்னன்ன சொல்லா பெடையொடும் போய் வரும் *
நீலம் உண்ட மின்னன்ன மேனிப் பெருமான் உலகில்
பெண் தூது செல்லா * அன்னன்ன நீர்மை கொலோ *
குடிச் சீர்மையில் அன்னங்களே || 29 ||

அன்னம் செல்வீரும் *
வண்டானம் செல்வீரும் தொழுதிரந்தேன் *
முன்னம் செல்வீர்கள் மறவேன்மினோ *
கண்ணன் வைகுந்தனோடென் நெஞ்சினாரைக் கண்டால்
என்னைச் சொல்லி * அவரிடை நீர் இன்னம் செல்லீரோ *
இதுவோ தகவென்றிசைமின்களே || 30 ||

இசை மின்கள் தூதென்று *
இசைத்தால் இசையிலம் *
என் தலைமேல் அசை மிங்கள் என்றால் அசையும் கொலாம் *
அம் பொன் மா மணிகள் திசை மின் மிளிரும் திருவேங்கடத்து

வன் தாள் * சிமயம் மிசை *

மின் மிளிரியப் போவான் வழிக் கொண்ட மேகங்களே || 31 ||

மேகங்களோ ! உரையீர் *

திருமால் திருமேனி ஒக்கும் யோகங்கள் *

உங்களுக்கெவ் வாறு பெற்றீர் *

உயிர் அளிப்பான் மாகங்கள் எல்லாம் திரிந்து நன்னீர்கள்

சுமந்து * நுந் தம் ஆகங்கள் நோவ *

வருத்தும் தவமாம் அருள் பெற்றதே || 32 ||

அருள் ஆர் திருச் சக்கரத்தால் *

அகல் விசும்பும் நிலனும் *

இருள் ஆர் வினை கெடச் செங்கோல் நடாவுதிர் *

ஈங்கோர் பெண்பால் பொருளோ எனும் இகழ்வோ இவற்றின்

புறத்தாள் என்றெண்ணோ * தெருளோம் அரவணையீர் *

இவள் மாமை சிதைக்கின்றதே || 33 ||

சிதைக்கின்றதாழி *

என்றாழியைச் சீறி *

தன் சீறடியால் உதைக்கின்ற நாயகன் தன்னொடு மாலே *

உனது தண் தார் ததைக்கின்ற தண்ணந்துழாய் அணிவான்

அதுவே மனமாய்ப் * பதைக்கின்ற மாதின் திறத்து *

அறியேன் செயற் பாலதுவே || 34 ||

பால் வாய்ப் பிறைப் பிள்ளை *

ஒக்கலைக் கொண்டு *

பகல் இழந்த மேல் பால் திசைப் பெண் புலம்புறு மாலை *

உலகளந்த மால் பால் துழாய்க்கு மனம் உடையார்க்கு

நல்கிற்றை எல்லாம் * சோல்வான் புகுந்து *
இதுவோர் பனி வாடை துழாகின்றதே || 35 ||

துழா நெடும் சூழ் இருள் என்று *
தன் தண் தார் அது பெயரா எழா நெடு ஊழி *
எழுந்த இக்காலத்தும் *
ஈங்கிவளோ வழா நெடுந் துன்பத்தள் என்றிரங்கார்
அம்மனோ ! * இலங்கைக் குழா நெடு மாடம் *
இடித்த பிரானார் கொடுமைகளே ! || 36 ||

கொடுங்கால் சிலையர் *
நிரை கோள் உழுவர் கொலையில் வெய்ய *
கடுங்கால் இளைஞர் துடி படும் கவ்வைத்து *
அரு வினையேன் நெடுங்காலமும் கண்ணன் நீள் மலர்ப் பாதம்
பரவிப் பெற்ற * தொடுங்கால் ஓசியும் இடை *
இளமான் சென்ற சூழ் கடமே || 37 ||

கடம் ஆயினகள் கழித்து தன் கால் வன்மையால் *
பல நாள் தடம் ஆயின புக்கு *
நீர் நிலை நின்ற தவம் இதுகொல் *
குடம் ஆடி இம் மண்ணும் விண்ணும் குலுங்க உலகளந்து *
நடம் ஆடிய பெருமான் *
உருவொத்தன நீலங்களே || 38 ||

நீலத் தடவரை மேல் *
புண்டரீக நெடுந் தடங்கள் போல *
பொலிந்தெமக்கெல்லா விடத்தவும் *
பொங்கு முந்நீர் ஞாலப் பிரான் விசும்புக்கும் பிரான் மற்றும்

நல்லோர் பிரான் * கோலம் கரிய பிரான் *
எம் பிரான் கண்ணின் கோலங்களே || 39 ||

கோலப் பகல் களிறொன்று கல் புய்ய *
குழாம் விரிந்த நீலக் கங்குல் *
களிறெல்லாம் நிறைந்தன *
நேர் இழையீர் ! ஞாலப் பொன் மாதின் மணாளன் துழாய்
நங்கள் சூழ் குழற்கே * ஏலப் புனைந்தென்னைமார் *
எம்மை நோக்குவதென்று கொலோ ! || 40 ||

என்றும் புன் வாடை *
இது கண்டறிதும் *
இவ்வாறு வெம்மை ஒன்றும் உருவும் சுவடும் தெரியிலம் *
ஓங்கசுரர் பொன்றும் வகை புள்ளை ஊர்வான் அருள்
அருளாத இந்நாள் * மன்றில் நிறை பழி தூற்றி *
நின்றென்னை வன் காற்றடுமே || 41 ||

வன் காற்றறைய *
ஒருங்கே மறிந்து கிடந்தலர்ந்த *
மென் கால் கமலத் தடம் போல் பொலிந்தன *
மண்ணும் விண்ணும் என் காற்களவின்மை காண்மின்
என்பான் ஒத்து வான் நிமிர்ந்த * தன் காற் பணிந்த என்பால் *
எம் பிரான தடங்கண்களே || 42 ||

கண்ணும் செந்தாமரை *
கையும் அவை அடியோ அவையே *
வண்ணம் கரியதோர் மால் வரை போன்று *
மதி விகற்பால் விண்ணும் கடந்தும்பர் அப்பால் மிக்கு

மற்றெப்பால் எவர்க்கும் * எண்ணும் இடத்ததுவோ *
எம் பிரானதெழில் நிறமே || 43 ||

நிறம் உயர் கோலமும் *
பேரும் உருவும் இவை இவை என்று *
அற முயல் ஞானச் சமயிகள் பேசிலும் *
அங்கங்கெல்லாம் உற உயர் ஞானச் சுடர் விளக்காய்
நின்றதன்றி * ஒன்றும் பெற முயன்றார் இல்லையால் *
எம் பிரான பெருமையையே || 44 ||

பெருங்கேழலார் தம் *
பெருங்கண் மலர்ப் புண்டரீகம் *
நம்மேல் ஒருங்கே பிறழ வைத்தார் இவ்வ காலம் *
ஒருவர் நம் போல் வருங்கேழ்பவர் உளரே தொல்லை
வாழியம் சூழ் பிறப்பு * மருங்கே வரப் பெறுமே *
சொல்லு வாழி மட நெஞ்சமே ! || 45 ||

மட நெஞ்சம் என்றும் தமதென்றும் *
ஓர் கருமம் கருதி விட நெஞ்சை உற்றார் *
விடவோ அமையும் *
அப்பொன் பெயரோன் தட நெஞ்சம் கீண்ட பிரானார்
தமதடிக் கீழ் விடப் போய்த் * திட நெஞ்சமாய் *
எம்மை நீத்தின்று தாறும் திரிகின்றதே || 46 ||

திரிகின்றது வட மாருதம் *
திங்கள் வெந்தீ முகந்து *
சொரிகின்றததுவும் அது *
கண்ணன் விண்ணூர் தொழுவே சரிகின்றது சங்கம் தண்ணந்

துழாய்க்கு வண்ணம் பயலை * விரிகின்றது முழு மெய்யும் *
என் ஆம் கொல் என் மெல்லியற்கே || 47 ||

மெல்லியல் ஆக்கைக் கிருமி *
குருவில் மிளிர் தந்தாங்கே செல்லிய செல்கைத்து *
உலகை என் காணும் *
என்னாலும் தன்னைச் சொல்லிய சூழல் திருமால்
அவன் கவி யாது கற்றேன் * பல்லியின் சொல்லும் சொல்லா *
கொள்வதோ உண்டு பண்டு பண்டே || 48 ||

பண்டும் பல பல வீங்கிருள் காண்டும் *
இப் பாய் இருள் போல் கண்டும் அறிவதும் *
கேட்பதும் யாம் இலம் *
காள வண்ண வண்டுண் துழாய்ப் பெருமான் மதுசூதனன்
தாமோதரன் * உண்டும் உமிழ்ந்தும் கடாய *
மண் நேர் அன்ன ஒண்ணுதலே ! || 49 ||

ஒண்ணுதல் மாமை ஒளி பயவாமை *
விரைந்து நந் தேர் நண்ணுதல் வேண்டும் *
வலவ ! கடாகின்று *
தேன் நவின்ற விண் முதல் நாயகன் நீள் முடி வெண்
முத்த வாசிகைத்தாய் * மண் முதல் சேர்வுற்று *
அருவி செய்யா நிற்கும் மா மலைக்கே || 50 ||

மலை கொண்டு மத்தா அரவால் *
சுழற்றிய மாயப் பிரான் *
அலை கண்டு கொண்ட அமுதம் கொள்ளாது கடல் *
பரதர் விலை கொண்டு தந்த சங்கம் இவை வேரித் துழாய்

துணையாத் * துலை கொண்டு தாயம் கிளர்ந்து *
கொள்வான் ஒத்தழைக்கின்றதே || 51 ||

அழைக்கும் கருங்கடல் *
வெண் திரைக் கைக் கொண்டு போய் *
அலர் வாய் மழைக் கண் மடந்தை அரவணை ஏற *
மண் மாதர் விண்வாய் அழைத்துப் புலம்பி முலை மலை மேல்
நின்றும் ஆறுகளாய் * மழைக் கண்ண நீர் *
திருமால் கொடியான் என்று வார்கின்றதே ! || 52 ||

வார் ஆயின முலையாள் இவள் *
வானோர் தலைமகன் ஆம் *
சீர் ஆயின தெய்வ நன்னோய் இது *
தெய்வத் தண்ணந் துழாய்த் தார் ஆயினும் தழை ஆயினும்
தண் கொம்பதாயினும் * கீழ் வேர் ஆயினும் *
நின்ற மண் ஆயினும் கொண்டு வீசமினே || 53 ||

வீசும் சிறகால் பறத்திர் *
விண் நாடு நுங்கட்கெளிது பேசும் படி *
அன்ன பேசியும் போவது *
நெய் தொடு உண்டேசும் படி அன்ன செய்யும் எம் ஈசர்
விண்ணோர் பிரானார் * மாசில் மலர் அடிக் கீழ் *
எம்மைச் சேர்விக்கும் வண்டுகளே || 54 ||

வண்டுகளோ ! வம்மின் *
நீர்ப் பூ நிலப் பூ மரத்தில் ஒண் பூ *
உண்டு களித்துழல் வீர்க்கொன்றுரைக்கியம் *
ஏனம் ஒன்றாய் மண் துகள் ஆடி வைகுந்தம் அன்னாள்

குழல் வாய் விரை போல் * விண்டுகள் வாரும் *
மலர் உளவோ நும் வியல் இடத்தே || 55 ||

வியல் இடம் உண்ட பிரானார் *
விடுத்த திருவருளால் *
உயல் இடம் பெற்றுய்ந்தம் அஞ்சலம் தோழி *
ஓர் தண் தென்றல் வந்து அயல் இடை யாரும் அறிந்திலர்
அம் பூந் துழாயின் இன் தேன் * புயலுடை நீர்மையினால் *
தடவிற்றென் புலன் கலனே || 56 ||

புலக் குண்டலப் புண்டரீகத்த போர்க் கெண்டை *
வல்லி ஒன்றால் விலக்குண்டுலாகின்று *
வேல் விழிக்கின்றன *
கண்ணன் கையால் மலக்குண்டமுதம் சுரந்த மறி கடல்
போன்றவற்றால் * கலக்குண்ட நான்று கண்டார் *
எம்மை யாரும் கழறலரே || 57 ||

கழல் தலம் ஒன்றே நில முழுதாயிற்று *
ஒரு கழல் போய் நிழல் தர *
எல்லா விசும்பும் நிறைந்தது *
நீண்ட அண்டத்து உழறலர் ஞானச் சுடர் விளக்காய்
உயர்ந்தோரை இல்லா * அழறலர் தாமரைக் கண்ணன் *
என்னோ இங்களக்கின்றதே || 58 ||

அளப்பரும் தன்மைய ஊழி அம் கங்குல் *
அம் தண்ணந்துழாய்க்கு உளப் பெருங்காதலின் *
நீளியவாய் உள *
ஓங்கு முந்நீர் வளப் பெரு நாடன் மதுசூதனன் என்னும்

வல் வினையேன் * தளப் பெரு நீள் முறுவல் *
செய்ய வாய தட முலையே || 59 ||

‡ முலையோ முழு முற்றும் போந்தில *
மொய் பூங்குழல் குறிய கலையோ அரை இல்லை *
நாவோ குழறும் *
கடல் மண் எல்லாம் விலையோ என மிளிரும் கண்
இவள் பரமே ! * பெருமான் மலையோ *
திருவேங்கடம் என்று கற்கின்ற வாசகமே || 60 ||

வாசகம் செய்வது நம் பரமே *
தொல்லை வானவர் தம் நாயகன் *
நாயகர் எல்லாம் தொழும் அவன் *
ஞால முற்றும் வேய் அகம் ஆயினும் சோரா வகை *
இரண்டே அடியால் தாயவன் *
ஆய்க் குலமாய் வந்து தோன்றிற்று நம் இறையே || 61 ||

இறையோ இரக்கினும் *
ஈங்கோர் பெண்பால் எனவும் இரங்காது *
அறையோ ! என நின்றதிரும் கருங்கடல் *
ஈங்கிவள் தன் நிறையோ இனி உன் திருவருளால் அன்றிக் *
காப்பரிதால் முறையோ *
அரவணை மேல் பள்ளி கொண்ட முகில் வண்ணனே ! || 62 ||

வண்ணம் சிவந்துள *
வானாடமரும் குளிர் விழிய *
தண் மென் கமலத் தடம் போல் பொலிந்தன *
தாம் இவையோ கண்ணன் திருமால் திருமுகம் தன்னொடும்

காதல் செய்தேற்கு * எண்ணம் புகுந்து *
அடியேனொடிக்காலம் இருக்கின்றதே || 63 ||

இருக்கார் மொழியால் நெறி இழுக்காமை *
உலகளந்த திருத் தாள் இணை *
நிலத்தேவர் வணங்குவர் *
யாமும் அவா ஒருக்கா வினையொடும் எம்மொடும் நொந்து
கனி இன்மையின் * கருக்காய் கடிப்பவர் போல் *
திருநாமச் சொல் கற்றனமே || 64 ||

கற்றுப்பிணை மலர்க் *
கண்ணின் குலம் வென்று *
ஓரோ கருமம் உற்றுப் பயின்று செவியொடுசாவி *
உலகம் எல்லாம் முற்றும் விழுங்கி உமிழ்ந்த பிரானார்
திரு அடிக் கீழ் * உற்றும் உறாதும் *
மிளிர்ந்த கண்ணாய் எம்மை உண்கின்றவே ! || 65 ||

உண்ணாதுறங்காது *
உணர்வுறும் எத்தனை யோகியர்க்கும் *
எண்ணாய் மிளிரும் இயல்பினவாம் *
எரி நீர் வளி வான் மண் ஆகிய எம் பெருமான் தனது
வைகுந்தம் அன்னாள் * கண்ணாய் அரு வினையேன் *
உயிர் ஆயின காவிகளே || 66 ||

காவியும் நீலமும் *
வேலும் கயலும் பல பல வென்று *
ஆவியின் தன்மை அளவல்ல பாரிப்பு *
அசுரைச் செற்ற மாவியம் புள் வல்ல மாதவன் கோவிந்தன்

வேங்கடம் சேர் * தூவியம் பேடை அன்னாள் *
கண்கள் ஆய துணை மலரே || 67 ||

மலர்ந்தே ஒழிந்தில *
மாலையும் மாலை பொன் வாசிகையும் *
புலந் தோய் தழைப் பந்தர் தண்டுற நாற்றி *
பொரு கடல் சூழ் நிலந் தாவிய எம் பெருமான் தனது
வைகுந்தம் அன்னாய் ! * கலந்தார் வரவெதிர் கொண்டு *
வன் கொன்றைகள் கார்த்தனவே || 68 ||

கார் ஏற்றிருள் செகில் ஏற்றின் சுடருக்குளைந்து *
வெல்வான் போர் ஏற்றெதிர்ந்தது *
புன் தலை மாலை *
புவனி எல்லாம் நீர் ஏற்றளந்த நெடிய பிரான்
அருளா விடுமே * வார் ஏற்றிள முலையாய் *
வருந்தேல் உன் வளைத்திறமே || 69 ||

வளை வாய்த் திருச் சக்கரத்து *
எங்கள் வானவனார் முடி மேல் *
தளை வாய் நறுங்கண்ணித் தண்ணந்துழாய்க்கு வண்ணம்
பயலை * விளைவான் மிக வந்து நாள் திங்கள்
ஆண்டீழி நிற்க * எம்மை உளைவான் புகுந்து *
இதுவோர் கங்குல் ஆயிரம் ஊழிகளே || 70 ||

ஊழிகளாய் உலகேழும் உண்டான் என்றிலம் *
பழம் கண்டாழி களாம் *
பழ வண்ணம் என்றேற்கு *
அஃதே கொண்டன்னை நாழ் இவளோ என்னும் ஞாலம்

உண்டான் வண்ணம் சொல்லிற்றென்னும் * தோழிகளோ !
உரையீர் * எம்மை அம்மனை சூழ்கின்றவே || 71 ||

சூழ்கின்ற கங்குல் *
சுருங்கா இருளின் கருந் திணிம்பை *
போழ்கின்ற திங்கள் அம் பிள்ளையும் போழ்க *
துழாய் மலர்க்கே தாழ்கின்ற நெஞ்சத்தொரு தமிழாட்டியேன்
மாமைக்கின்று * வாழ்கின்றவாறிதுவோ *
வந்து தோன்றிற்று வாலியதே || 72 ||

வால் வெண் நிலவு *
உலகாரச் சுரக்கும் வெண் திங்கள் என்னும் *
பால் விண் சுரவி சுர முதிர் மாலை *
பரிதி வட்டம் போலும் சுடர் அடல் ஆழிப் பிரான் பொழில்
ஏழ் அளிக்கும் * சால்பின் தகைமை கொலாம் *
தமிழாட்டி தளர்ந்ததுவே || 73 ||

தளர்ந்தும் முறிந்தும் வரு திரைப் பாயல் *
திரு நெடுங்கண் வளர்ந்தும் அறிவுற்றும் *
வையம் விழுங்கியும் *
மால் வரையைக் கிளர்ந்து மறிதரக் கீண்டெடுத்தான்
முடி சூடு துழாய் * அளைந்துண் சிறு பசுந்தென்றல் *
அந்தோ வந்துலாகின்றதே ! || 74 ||

உலாகின்ற கெண்டை ஒளி அம்பு *
எம் ஆவியை ஊடுருவக் குலாகின்ற *
வெஞ்சிலை வாள் முகத்தீர் *
குனி சங்கிடறிப் புலாகின்ற வேலைப் புணரி அம் பள்ளி

அம்மான் * அடியார் நிலாகின்ற வைகுந்தமோ *
வையமோ நும் நிலை இடமே || 75 ||

இடம் போய் விரிந்திவ்வுலகளந்தான் *
எழிலார் தண் துழாய் *
வடம் போதினையும் மட நெஞ்சமே *
நங்கள் வெள் வளைக்கே விடம் போல் விரிதல் இது வியப்பே
வியன் தாமரையின் * தடம் போதொடுங்க *
மெல் ஆம்பல் அலர்விக்கும் வெண் திங்களே || 76 ||

திங்களம் பிள்ளை புலம்பத் *
தன் செங்கோல் அரசு பட்ட *
செங்களம் பற்றி நின்றெள்கு புன் மாலை *
தென்பால் இலங்கை வெங்களம் செய்த நம் விண்ணோர்
பிரானார் துழாய் துணையா * நங்களை மாமை கொள்வான் *
வந்து தோன்றி நலிகின்றதே || 77 ||

நலியும் நரகனை வீட்டிற்றும் *
வாணன் திண் தோள் துணித்த வலியும் பெருமையும் *
யாம் சொல்லும் நீர்த்தல்ல *
மை வரை போல் பொலியும் உருவிற் பிரானார் புனை
பூந் துழாய் மலர்க்கே * மெலியும் மட நெஞ்சினார் *
தந்து போயின வேதனையே ! || 78 ||

வேதனை வெண் புரி நூலனை *
விண்ணோர் பரவ நின்ற நாதனை *
ஞாலம் விழுங்கும் அநாதனை *
ஞாலம் தத்தும் பாதனைப் பாற் கடல் பாம்பனை மேல் பள்ளி

கொண்டருளும் * சீதனையே தொழுவார் *
விண் உளாரிலும் சீரியரே || 79 ||

சீர் அரசாண்டு தன் செங்கோல் *
சில நாள் செலீ இக்கழிந்த *
பார் அரசொத்து மறைந்தது நாயிறு *
பார் அளந்த பேர் அரசே ! எம் விசும்பரசே ! எம்மை
நீத்து வஞ்சித்த * ஓர் அரசே ! அருளாய் *
இருளாய் வந்துறுகின்றதே || 80 ||

உறுகின்ற கன்மங்கள் *
மேலன ஓர்ப் பிலராய் *
இவளைப் பெறுகின்ற தாயர் மெய்ந் நொந்து பெறார்கொல் *
துழாய் குழல் வாய்த் துறுகின்றிலர் தொல்லை வேங்கடம்
ஆட்டவும் சூழ்கின்றிலர் * இறுகின்றதால் இவள் ஆகம் *
மெல் ஆவி எரி கொள்ளவே || 81 ||

எரி கொள் செந் நாயிறு *
இரண்டுடனே உதய மலைவாய் *
விரிகின்ற வண்ணத்த எம் பெருமான் கண்கள் *
மீண்டவற்றுள் எரி கொள் செந்தீ வீழ் அசுரரைப் போல
எம் போலியர்க்கும் * விரிவ சொல்லீர் இதுவோ *
வைய முற்றும் விளரியதே || 82 ||

விளரிக் குரல் அன்றில் *
மென் பெடை மேகின்ற முன்றில் பெண்ணை *
முளரிக் குரம்பை இது இது ஆக *
முகில் வண்ணன் பேர் கிளரிக் கிளரிப் பிதற்றும் மெல்

ஆவியும் நைவும் எல்லாம் * தளரிற் கொலோ அறியேன் *
உய்யல் ஆவதித் தையலுக்கே ! || 83 ||

தையல் நல்லார்கள் குழாங்கள் *
குழிய குழுவினுள்ளும் *
ஐய நல்லார்கள் குழிய விழவினும் *
அங்கங்கெல்லாம் கைய பொன் ஆழி வெண் சங்கொடும்
காண்பான் அவாவுவன் நான் * மைய வண்ணா ! மணியே *
முத்தமே ! எந்தன் மாணிக்கமே ! || 84 ||

மாணிக்கம் கொண்டு குரங்கெறிவொத்து *
இருளோடு முட்டி *
ஆணிப் பொன் அன்ன சுடர் படு மாலை *
உலகளந்த மாணிக்கமே ! என் மரகதமே ! மற்றொப்பாரை
இல்லா * ஆணிப் பொன்னே *
அடியேன் அடி ஆவி அடைக்கலமே ! || 85 ||

அடைக் கலத்தோங்கு *
கமலத்தலர் அயன் சென்னி என்னும் *
முடைக் கலத்தூண் முன் அரனுக்கு நீக்கியை *
ஆழி சங்கம் படைக்கலம் ஏந்தியை வெண்ணெய்க்கன்றாய்ச்சி
வன் தாம்புகளால் * புடைக் கலந்தானை எம்மானை *
என் சொல்லிப் புலம்புவனே || 86 ||

புலம்பும் கன குரல் *
போழ் வாய அன்றிலும் பூங்கழி பாய்ந்து *
அலம்பும் கன குரல் சூழ் திரை ஆழியும் *
ஆங்கவை நின் வலம் புள்ளது நலம் பாடுமிது குற்றம் ஆக *

வையம் சிலம்பும் படி செய்வதே *
திருமால் இத்திருவினையே || 87 ||

திருமால் உரு ஒக்கும் மேரு *
அம் மேருவில் செஞ்சுடரோன் *
திருமால் திருக்கைத் திருச் சக்கரம் ஒக்கும் *
அன்ன கண்டும் திருமால் உருவோடவன் சின்னமே பிதற்றா
நிற்பதோர் * திருமால் தலைக்கொண்ட நங்கட்கு *
எங்கே வரும் தீ வினையே || 88 ||

தீ வினைக்கரு நஞ்சை *
நல் வினைக்கின் அமுதத்தினை *
பூவினை மேவிய தேவி மணாளனை *
புன்மை என்காது ஆவினை மேய்க்கும் வல் ஆயனை
அன்றுலகீர் அடியால் * தாவின ஏற்றை எம்மாளை *
எஞ்ஞான்று தலைப்பெய்வனே || 89 ||

தலைப்பெய்து யான் *
உன் திரு அடிச் சூடும் தகைமையினால் *
நிலைப்பெய்த ஆக்கைக்கு நோற்ற இம்மாயமும் *
மாயம் செவ்வே நிலைப் பெய்திலாத நிலைமையும்
காண்தோறசுரர் குழாம் * தொலைப் பெய்த நேமி எந்தாய் *
தொல்லை ஊழி சுருங்கலதே || 90 ||

சுருங்குறி வெண்ணை தொடு உண்ட கள்வனை *
வையம் முற்றும் ஒருங்குற உண்ட *
பெரு வயிற்றாளனை *
மாவலி மாட்டு இருங்குறள் ஆகி இசைய ஓர் மூவடி

வேண்டிச் சென்ற * பெருங்கிறியானை அல்லால் *
அடியேன் நெஞ்சம் பேணலதே || 91 ||

பேணலம் இல்லா அரக்கர் *
முந்நீர பெரும் பதிவாய் *
நீள் நகர் நீள் எரி வைத்தருளாய் என்று *
நின்னை விண்ணோர் தாள் நிலம் தோய்ந்து தொழுவர் நின்
மூர்த்தி பல் கூற்றில் ஒன்று * காணலும் ஆங்கொல் என்றே *
வைகல் மாலையும் காலையுமே || 92 ||

காலை வெய்யோற்கு முன் ஓட்டுக்கொடுத்த *
கங்குல் குறும்பர் *
மாலை வெய்யோன் பட வையகம் பாவுவர் *
அன்ன கண்டும் காலை நல் ஞானத் துறை படிந்தாடிக் கண்
போது செய்து * மாலை நல் நாவில் கொள்ளார் *
நினையார் அவன் மைப் படியே || 93 ||

மைப் படி மேனியும் *
செந்தாமரைக் கண்ணும் வைதிகரே *
மெய்ப் படியால் உன் திரு அடிச் சூடும் தகைமையினார் *
எப்படி ஊர் ஆமிலைக்கக் குருட்டா மிலைக்கும் என்னும் *
அப்படி யானும் சொன்னேன் *
அடியேன் மற்று யாதென்பனே || 94 ||

‡ யாதானும் ஓர் ஆக்கையில் புக்கு *
அங்காப்புண்டும் ஆப்பவிழ்ந்தும் *
மூதாவியில் தடுமாறும் உயிர் முன்னமே *
அதனால் யாதானும் பற்றி நீங்கும் விரதத்தை நல் வீடு

செய்யும் * மாதாவினைப் பிதுவை *
திருமாலை வணங்குவனே || 95 ||

வணங்கும் துறைகள் பல பல ஆக்கி *
மதி விகற்பால் பிணங்கும் சமயம் *
பல பல ஆக்கி *
அவை அவைதோறு அணங்கும் பல பல ஆக்கி நின் மூர்த்தி
பரப்பி வைத்தாய் * இணங்கு நின்னோரை இல்லாய் *
நின் கண் வேட்கை எழுவிப்பனே || 96 ||

எழுவதும் மீண்டே படுவதும் பட்டு *
எனை ஊழிகள் போய்க் கழிவதும் *
கண்டு கண்டெள்கல் அல்லால் *
இமையோர்கள் குழாம் தொழுவதும் சூழ்வதும் செய் தொல்லை
மாலைக் கண்ணாரக் கண்டு * கழிவதோர் காதல் உற்றார்க்கும் *
உண்டோ கண்கள் துஞ்சுதலே || 97 ||

துஞ்சா முனிவரும் *
அல்லாதவரும் தொடர நின்ற *
எஞ்சாப் பிறவி இடர் கடிவான் *
இமையோர் தமக்கும் தன் சார்விலாத தனிப் பெரு மூர்த்தி
தன் மாயம் செவ்வே * நெஞ்சால் நினைப்பரிதால் *
வெண்ணெய் ஊண் என்னும் ஈனச் சொல்லே || 98 ||

‡ ஈனச் சொல்லாயினும் ஆக *
எறி திரை வையம் முற்றும் *
ஏனத்துருவாய் இடந்த பிரான் *
இருங்கற்பகம் சேர் வானத்தவர்க்கும் அல்லாதவர்க்கும்

மற்றெல்லாயவர்க்கும் * ஞானப் பிரானை அல்லால் இல்லை *
நான் கண்ட நல்லதுவே || 99 ||

‡ நல்லார் நவில் குருகூர் நகரான் *
திருமால் திருப்பேர் *
வல்லார் அடிக் கண்ணி சூடிய *
மாறன் விண்ணப்பம் செய்த சொல்லார் தொடையல் இந் நூறும்
வல்லார் அழுந்தார் பிறப்பாம் * பொல்லா அருவினை *
மாயவன் சேற்றள்ளல் பொய்ந் நிலத்தே || 100 ||

தசக அடிவரவு — பொய் அரியன் சூட்டு இசை என்றும் மலை வாசகம் ஊழி
உறுகின்ற சுருங்கு செக்கர்

திருவிருத்தம் முற்றிற்று
நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்